

מסכת תענית

פרק א' משנה ז'

עַבְרוֹ אֵלֹו וְלֹא נָעַנוּ, מִמְעַטִּין בְּמִשְׁא וּמִתּוֹן, בְּבָנָיו וּבְגַטִּיעָה,
בְּאֲרוֹסִין וּבְגַשּׂוֹאַיִן וּבְשַׁאלַת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֶבְרוֹן, כְּבָנִי אָדָם
הַנּוֹזְפִּין לְאַקְוּם. הַיְחִידִים חֹזְרִים וּמִתֻּעְנִים עַד שִׁיצָא נִיסְן.
יֵצֵא גִּיסּוֹן וְלֹא יָרְדוּ גְּשָׁמִים, סִימָנוּ קָלָלה, שָׁגָגָם (שמואל א'
יב) הַלֹּא קָצֵיר חַטִּים הַיּוֹם, וְגו':